

Pane Henleine, není to předvolební heslo?

Berlínský dopisovatel londýnského listu ohlásil, že Německo jest ochotné zprostředkovat v jednání mezi čl. vládou a SDP, které se protáhne asi na 2 měsíce. Henleinovi byly pryč sděleny určité návrhy. Nuže, tyto návrhy byly jim předneseny na sjezdu strany SDP v Karlových Varech. Lze je shrnout v to, že Henlein neuznává práva menšinového poslatení Němců v Československu, žádá uznání německého osídlovacího území s německou samosprávou a německými zaměstnanci. Má tak být pryč odstraněno bezpráví, učiněné Němcům od r. 1918. Požadavky Henleinovy jsou obsaženy v těchto osmi bodech:

1. Revise mylného českého historického mytu; 2. revise nešťastného názoru, že je úkolem českého lidu, být slovanskou hrází proti tak zv. německému „Drang nach Osten“; 3. revise onoho zahraničně politického stanoviska, které až dosud vedlo tento stát do iad nepřítel německého národa; český lid musí si však také uvědomit, že nové uspořádání jeho poměru k Velkoněmecké říši není možné bez současného nového uspořádání jeho poměru k naší národní skupině; má-li nastati mírumilovný vývoj v československém státě, pak je podle přesvědčení sudetského Němectva nutno vytvořit tento stát a právní řád: 1. Úplná rovnoprávnost a úplná rovnost německé národní skupiny s československým lidem. 2. Uznání sudetoněmecké národní skupiny jako právní osobnosti k ochraně tohoto rovnoprávního postavení ve státě. 3. Konstatování a uznání německého osídlovacího území. 4. Vyhodnocení německé samosprávy v německém území, a to pro všechny obory veřejného života, pokud jde o zájmy a věci německé národní skupiny. 5. Zákonitá ochranná opatření pro ovzdušnění příslušníků, kteří žijí mimo uzavřené území svého národa. 6. Odstraní se všechno bezpráví, které bylo učiněno sudetskému Německu od roku 1918 a náprava škod, která tímto bezprávím vznikla. 7. Uznání a provedení zásady: v německém území němečtí veřejní zaměstnanci. 8. Úplná svoboda přiznání k německému národu a k německému světovému názoru.

Henlein je muž hrozně skromný, podle jeho vlastního doznání. Vyhlásil v Karlových Varech své požadavky, a to pryč jen minimálně, mohl by chtít více, ale ukazuje dobrou vůli k míru a dohodě. Inu, což o to, on by mohl chtít, aby se celá republika pokorně před ním poklonila a řekla: Konradku, leprve ty jsi náš spasitel. Ostatně, některým lidem toho často rázem vzele mnoho do hlavy, snad proto, že je v ní dosti místa. Ale nedivme se Henleinovi, ono se anišlem podobně více našich německých kapacit a to i z řad kněží a inteligence. Henleinovi jest ostatně omluvou, že je před volbami a tu je třeba využít

náladu a mít co nejvíce slágrů. Je to však nebezpečné, poněvadž po volbách se hesla házivají do koše, odkud se vytáhnou leda na nějaký ten průvod a u voličů proniká cosi jako nedůvěra.

Tehle se stane i Henleinovi, a to přes to, že vláda je moudrá a má dosti dobré vůle k dohodě. Ale ta vláda si je vědoma i své autority, a že je strážkyní ústavy, od které se nesmí uchýlit. A v té ústavě je stanoveno: Území československé republiky tvoří jednotný a nedílný celek, jehož hranice mohou býti měněny jen ústavním zákonem. A dále v ní stojí: V republice platí rovnost obyvatelstva bez ohledu na to, jaké jsou rasy. Vláda ohlásila menšinový status a Henlein neví, v jakém stadiu je jeho nynější vypracování. Ale zamít ho.

Vláda status dokončí a ten musí být základnou. Vláda se nedá zastrašit hrozbami a bude energická. O tom netřeba pochybovat právě proto, že ubížala již mnoho dobré vůle, a pak je si jistá jednotným souhlasem občanů. Parlament ukáže rovněž, že něco znamená. Zaujme stanovisko v nejbližších sezeních. Henlein ovšem počítá, že vypuknou nepokoje a pak bude SDP volat o pronásledování. Jenomže tohle již předvidá nejen naše vláda, ale též naši spojenci, soudě podle toho, že právě v jednání mezi Chamberlainem a Daladierem se na tuto možnost bude pamatovat. Henlein se i zde přepočítá. Zůstáváme klidnými a máme dobré nervy. Dovedeme postaviti jednotnou vůli proti jiné vůli. A ta vůle praví, že průchodním domem nebudeme.

Nejen slávu...

Dvacáté výročí naší samostatnosti jest také jubileem hrdinných bojů našich zahraničních vojsk za svobodu národa. Před dvaceti léty byly položeny základy k několika plukům ruských, franc. legií a k 6. plukům legií italských. Před dvaceti léty tekla krev v dálných krajích a po boku spjatých mocností řadili se první pluky československé armády. Konají se oslavy bitev, založeni jednotlivých pluků, legionářů vzpomínají a scházejí se ke svým útvarům, aby si stiskli ruku a v těchto chvílích nabylých dusnou atmosférou mezinárodní evropské politiky, připomněli našemu národu jeho povinnost k vlasti v duchu osvobozené a legionářské ideologie. Sejdou se snad někdejší napoleoni, mnozí se již oslav nedočkali a mnozí pro bidu a nedostatek nebo pro chorobu a stáří nemohou...

V těchto chvílích oslav a parád bychom měli však se také zamyslíti zda národ ke svým osvobozujícím rekv vykonal povinnost a postaral se o klidné jejich stáří. Legionářský zákon sice dal možnost dostici nějaká sluhovská a zřízenecská místa, ale dnes je přijeti do státní a veřejné služby tak stříženo a pak státními legionáři nemohou vyhovovati požadovaným podmínkám. Staré Rakousko se dovedlo postarati o své „feláky“, ale našim vojákům, kteří dobrovolně šli dáti v zásku život a vše, se někdy ještě závidí a nepetjeje Pravda, jsou případy, které snad tu neb onde ukáží, že takový bráška si nezaslouží nic a že vytloukáni všemožných podpor, ať je to kdekoli, stalo se jeho jedinou prací, ale jsme lidé a takových kolem nás chodí, někdy i vysoce postavených.

Je potřeba také spravedlivě posouditi poměry, ve kterých žijí a kdo je potřebným tomu pomoci a kdo snad má určité nároky a nepotřebuje, tam zase vzít.

Ukáží to na dvou případech z východních Čech. Píše mi br. Jelínek o legionáři Jožákovi z Oldřie v Poříčce: „Je bratrem – až dosud co

jsem navštívil – nejhudobnějším. Vlastní starou chalupu, která již padá a je – ve světnici – podepřena trámy a výška stropu je již pouhých 160 cm, takže nejen já, ale i lidé normální výšky, se ve světnici musí ohýbat. Mimo této chalupy má ještě 3 míry pole a to je jeho živobytí. Na tomto „majetku“ má ještě 2500 – Kč dluhu. Má celkem 6 dětí od 4 – 15 roků, vesměs nezaopatřených a k tomu ke všemu velikou záduchu a je vlastně již z Rakouska invalidou. Je to naprosto úplná žebrota. Děti trpí podvýživou. Nyní dostává půl roku od Kanceláře legií měsíční podporu Kč 100. – a poněvadž do legií šel už s nemocí starou (byl však přijat jako schopný) nemá podle zákona nárok na započítávací požitky jako legionář. Je to žalostný obrázek bídý ruského legionáře a jeho 7 hladových dětí.“ Tolik dopis. V nedaleké vesnici – chudobné občanstvo – dělníci z 80% několik roků bez zaměstnání – žiliv je panský les, žije také ruský bráška, největší sedlak ve vsi, mající snad 3 stakty, kulka jej skrábla do ruky, naprosto mu to nevalí – ten je v zapotření jako vojenský gážista a dožívá přes 600 Kč měsíčně pense, které s klidem odnáší do záložny. Ty peníze mu patří, poněvadž podle danového předpisu nemůže mu nikdo dokázat že má 26.000 Kč příjmu ročně a on tolik ohledu k státu a k strádajícím bráškám nemá, aby se renty zřekl. Ale jakou to budí zlou krev, nejen mezi bráškami, ale i mezi tím chudým lidem, když nejbohatší člověk z vesnice běhe od státu platí. Těm lidem nikdo nedokáže, že je to spravedlivé, že na to má nárok atd. Zde se musí stát náprava a právě letos v jubilejním roce nespíme jen oslavovat, ale také a to prosím v zájmu brannosti, každý náš voják musí býti přesvědčen, že – v případě války, kde může padnouti nebo býti zmračen, bude o jeho rodinu postaráno, – postaráno spravedlivě a že nezбудe mu úděl jako sta a sta legionářům, kteří jsou přestárlí, nemocní a neschopní práce a žijí v bídě a bude

to čím dál horší. Do takové Jožákovy chalupy by se měl jít podívat Henlein a pak by mohl křičeti do světa o bídě, ale ne Němců, ale hrdinů sibijské anabase v jejich domově, za který bojovali. Páni poslanci a ministři budete mít čas si v těchto slavnostních a jubilejních chvílích vzpomínouti na ty, které oslavujete, o nich mluvíte, jako na vzory a hrdiny poukazujete a ještě před 28. říjnem pro ně něco učinite?! Bylo na banky, bylo pro Němce, snad také nějaká koruna ještě zbudě – pro legionáře.

-jvk-

Obecní volby v republice

Jednání v koalici o konání a pak termínu obecních voleb, bylo dosti zdouhavé a dlouho nemohlo dojít k dohodě. Konečně bylo jednání skončeno a volby byly vypsaný. Zvítězilo přesvědčení, že odkládáním voleb bychom si nepočínali v duchu demokracie, k níž se stát upřímně hlásí, a právě v této době je nutno plnit do písmene literu zákona a ústavy. Proto bylo stanoveno konati volby ve třech termínech. V prvním, to je 29. května bude se volit v Praze a několika jiných městech, 29. května ve venkovských obcích; téhož dne budou konány i volby do okresních zastupitelstev v Benešově a Vlašimi. V posledním termínu 12. června se bude volit na Slovensku a Podkarpatské Rusi. V těch obcích, do kterých z různých důvodů nejsou vypsaný volby v těchto dnech, bude se volit později, pravděpodobně v listopadu. Podle všeobecného nazírání má ustoupiti do pozadí politický ráz těchto voleb a očekává se, že v mnohých místech budou vypsaný jednotné kandidátky společně. Nejen letošní jubilejní rok, nýbrž i současná situace vyžaduje jednoty všech vrstev národa. Ve všech českých stranách převládá přesvědčení, že je nutno právě v nynější době omeziť volební zápasy, které často přestřelují.

20. výročí oslav italských legií v Praze

konalo se v Obecním domě pražském 21. dubna ve výroční den podepsání smlouvy mezi italskou vládou a čl. revoluční národní radou. Účastnil se jí prezident republiky Dr. Edvard Beneš, vláda, generalita, zástupci státních úřadů i zástupci různých korporací národních, hospodářských, vědeckých a j. Za legionáře promluvil leg. Šišma, který ocenil význam smlouvy a zdůraznil vděčnost za pomoc a pohostinství italskou vládou a národem prokazované našim vojákům. Po něm se ujal slova ministr národní obrany Machník, který uznalými slovy vzdal chválu Itálii a v závěru své řeči pravil:

Vracíme-li se v jubilejním roce k prvnímu počátkům naší revoluční historie a vzdáváme-li při tom dík československým legiím a těm, kdo je pomáhali tvořiti, máme také jistě za povinnost zdůrazniti, jak vznikla a vyvíjela se dosud naše svoboda a demokracie. Tehdy šli jsme za ni v boj na život a na smrt. Dnes opatrujeme ji s největší pečlivostí a úzkostlivostí. Prohlašujeme znovu a znovu, že o cizí nestojíme a že sa všemi chceme žiti v pokoji, zdůrazňujeme současně, že

na udržení svého státu a jeho demokraciíckých řádů dovedli bychom — kdyby bylo třeba — přinést i všichni bez rozdílu oběti největší a nejtěžší. Hudební program slavnosti obstarala krásně Česká filharmonie za říz. dir. Kubelika.

K naší pouti do Staré Boleslavi

Význam Staré Boleslavi v českém národě není potřebí zvláště zdůrazňovat, zde se snoubila tradice svato-václavská s tradicí mariánskou. Stará Boleslav byla českým srdcem pevným hradem důvěry v pomoc sv. Václava a ochrany Matky Boží. V nejhorších dobách stal se mariánský obraz staro-boleslavský Paladiem — ochranným obrazem, země České, ke kterému putoval celý národ, jeho knížata a králové, jeho světci a vlastníci. Není přesně známo, z které doby obraz pochází, dle pověstí byl to dar sv. Methoděje kněžně Ludmile a jeho uctívání na místě posvěceném krví sv. Václava stalo se českou národní tradicí po celé tisíciletí.

24. září 1632 vtrhl do St. Boleslavi Sasové a milostný obraz odvezli do Prahy. Velitel saského vojska Hofkircher zneuctil obraz, pověšením na šibenici na Staroměstském náměstí a odvezl jej při odchodu do Lipska. Teprve zásluhou kněžny Benigni Lobkovicové, která sebrala velikou sumu peněz, byl obraz vykoupěn a vrácen do Prahy. Přenesení Paladia do Staré Boleslavi, stalo se před 300 lety 12. září 1638 kardinálem Herracem. Bylo to snad nejkázalejší a nejslavnější procesí v našich dějinách. I letos bude na památku začátkem září uspořádáno procesí z Prahy do Staré Boleslavi a strážci Paladia při přenášení budou katolictví legionáři. Slavnostní výbor připravil pečlivě slavnost přes celé léto a velmi vhodně zařadil zahájení slavnosti poutí katol. legionářů a Orlavstva. Katolictví legionáři, kteří v zahraničním odboji zdůrazňovali svato-václavskou tradici a vzpomínali v nehostinných krajích ciziny Staré Boleslavi jdou do Staré Boleslavi vždy rádi načerpají sílu a duchovní útěchy. Stará Boleslav bude vždy střediskem národního a duchovního života českého lidu, zvláště ve svobodné naší vlasti. — jvk

Čtenáři, jsi vkladatelem záložny Hermes?

Ne? Proč své úspory ukládáš v nepřátelských ústavech?

Jakshův plán česko-německého vyrovnání

Vůdce německých sociálních demokratů sdělil londýnskému listu „Daily Telegraph“ česko-německý vyrovnávací plán, vypracovaný předsedou německé sociálně demokratické strany dělnické v Československu, poslancem Jakschem. Posl. Jaksch, který jak známo před letošními velikonočními dny v Londýně, rozmlouval mimo jiné také s diplomatickým zpravodajem „Daily Telegraphu“ Gordonem Lennoxem a vložil mu tehdy vyrovnávací plán, který list nyní uveřejňuje. Tento plán byl, jak „Daily Telegraph“ v podtitulu své zprávy zdůrazňuje, předložen prezidentu republiky dr. Benešovi, který jej, jak list tvrdí, sympaticky přijal. Plán obsahuje těchto pět hlavních bodů:

1. Nemožnost územní autonomie pro sudetoněmeckou oblast, administrativním rozdělením země.
2. Poměrnou účast Němců ve správě a v různých veřejných službách.
3. Samospráva ve školských otázkách, v sociálních záležitostech a v některých hospodářských odvětvích.
4. Zřízení dělnických a spořitelských komor na regionálním podkladě k zajištění vlivu sudetoněmecké oblasti.
5. Novelisace jazykového zákona.

K tomu dodáváme, že podobný plán byl vydán od národopolitické komise strany. Pondělní tisk oznámil, že prezident žádný návrh neobdržel, nemohl se tudíž o něm nijak vyjádřit.

Z oslav 20. výr. založení italských legií

Po manifestačním projevu v Praze, jehož se účastnil prezident Dr. Edvard Beneš a zástupci vlády a mnoho významných činitelů našeho veřejného života, daly se na několika místech oslavy pluků, které byly založeny před 20 lety a nespojují jména připomínající legionářskou minulost. Byly to mohutné slavnosti 39. výzvědného pluku generála Grazianiho v Bratislavě, jichž se účastnil za prezidenta republiky ministr národní obrany Machník s generalitou bratislavské posádky, a které potrvaly dva dny. Vyvrcholily přehlídkou a nedělní slavností, na které promluvil nejstarší italský legionář a první ředitel čsl. tiskové kanceláře v Itálii, František Hlaváček a po něm učinil projev ministr Machník, který pravil: „Mluví se nyní často o těžké situaci, ve které jsme. Ale oč horší byly poměry tehdy, kdy vy jste se chápali zbraní k boji za lepší budoucnost svého národa? Dnes máme pevně vylíčený své hranice, zajíme svobodné ve svobodném státu, který si sám rozhoduje o svých osudech a kromě spojenců jako nejspolehlivější zaštitu své bezpečnosti máme armádu, na kterou je

a může být Československo právem hrdé. Kde by tedy byl důvod k jakémukoli malomyslnosti? Žádná malomyslnost! Můžeme být spokojeni! Armáda jde ve vašich šlépějích a nese hrdě vaše jméno na svých praporech a ve svých názvech, mezi nimiž jedno — nejšťastnějších míst zaujmá náš pluk 39 „výzvědný generála Grazianiho“. Mluvív jistě z duše vás všech — končil ministr svůj projev — když zde podávám ujištění, že se nyní ani budoucí československá branná moc skvělým vzoru legií a vašemu příkladu nikdy neoproněví.“

V Košicích se v neděli konaly oslavy 20. výročí založení pěšího pluku 32 „Gardský“ v Košicích, které měly rovněž imponantní průběh. Pluku byl odevzdán dar země Slovenské, stříbrná polnice.

Konečně se konaly oslavy v Klatovech na paměť založení čsl. legií, z nichž vyšel před 35. pluk „Foligno“. Účast 700 bývalých příslušníků pluku dodala slavnostem zvláštního lesku. Po vojenském přehlídce byl uspořádán v kasárnách oběd pro bývalé příslušníky pluku a odpoledne se odbývala slavnost na sokolském stadioně.

Němci v Československu

Zatím co Itálie v získané části Tyrolska důsledně a soustavně přeměňuje tamní Němce v živel italský, — co sloučené Polsko záměrně zavírá menšinové školy německé a ostře stíhá rodiče stávajících německých dětí, — zatím co Maďarsko nejedná s německými menšinami jako rovný s rovným, ale z moci vládnoucího národa, žádal Konrád Henlein na Karlovarském sjezdu sudetoněmecké strany v Československu pro německou menšinu stát ve státě.

Na jeho řeč lze reagovati jedině objektivním posouzením, pokud osm požadavků Henleinových jsou v soulahu se zákonem na ochranu republiky a se závazky mírových smluv mezinárodních. Především, ale radno obezřetně zkoumati možnosti přátelského poměru ke všem bezpřestídným sousedům neodvislého státu, tedy nejenom k Rumunsku, ale též k Německu, Polsku a Maďarsku. Na německých školách v Československu, za stálí peníze vydržovaných, zavedme kontrolované vyučování dětí v historii o Českém státě. Za dvacet let nebude si pan Henlein moci stěžovati, že jsme pro Němce, t. j. pro německé kolonisty a české odrodilce, neučinili nic, abychom je získali pro stát, do něhož nebyli včleněni proti vůli, ale kamž se nastěhovali, anebo se v něm odrodili za pchostinství čes-

koslovenských kmenů Lemuzů, Lučanů, Pšovánů, Děčanů, Chebanů, Sedličanů, Lužičanů, a ostatních Čechů a Moravanů, obvyklých poněmčelí kraje české už od druhé poloviny patého století.

Š-e

Když dva dělají totéž — není to totéž!

Otto Habsburk:

„Vyzývám jménem utlačovaného rakouského lidu všechny národy pro něž nejsou jenom prázdnými slovy svoboda, mír a slavnostně dané ujištění. Prosím je, aby podporily rakouský národ v jeho neotěsitelném odhodlání o znovudobytí svobody a neodvislosti.“

Klasifikace: Velezrádce — zabavení jmění a zatykač.

Konrád Henlein žádá:

1. Úplnou rovnoprávnost a rovnomernost sudetské národní skupiny s českým národem.
2. Uznání sudetoněmecké národní skupiny jako právní osoby, povolání k hájení tohoto rovnoprávného i rovnoměrného postavení ve státě.
3. Zjištění (plebiscit) a uznání Němci osídlené oblasti, atd. atd.

Klasifikace — nic se nestalo — nabídka na uveřejnění článku v Českém deníku. u.

Ing. Miloš Broit:

(Pokračování.)

První tábor na úpatí Řipu před 70 r.

V této vážné době, kdy celý český národ protestoval proti nesnesitelným břemenům, bylo to opět Podřípsko, které prvním mohutným táborem na pamětné hoře Řipu, jako jeden muž pozvedlo hlasu za stará práva — za svobodu a samostatnost českého národa. Za vedení vůdců zdejšího kraje Václava Kratochvíla, rolníka z Louček, na Roudnicku, Josefa Sirového, rolníka z Zelčína na Mělníku, Václava Jandy, rolníka z Budihojic, na Velvarsku, pořáda obyvatelstvo okresů roudnického, velvarského, mělnického, lounského, libochovického, litoměřického a celého širého kraje velký meeting pod širým nebem u paty posvátného Řipu, který svolán na den 10. května 1868.

Na tomto shromáždění lidu mělo být rokováno o dani z majetku, prodeji korunních statků a o prostředcích, jakými šitití politické vzdělání lidu. Po velkých přípravách přichází památná neděle 10. května 1868. Jest slunný den a všude rušný život — z mnoha stran záznivá hudba, která provází nepřehlédnělé zástupy lidu. Slavnostně ozdobené vozy, rolníci na koních s odznaky a trikolorami na prsou, hudba ve stejnojmenných — po slinících i pěšinách davy žen i mužů slavnostně vystrojených. Ve všech osadách kolem Řipu vlály prapory na budovách a v pozadí jako impo-

santní dekorace na patě Řipu, směrem ku Ctiněvisi rozkládal se mohutný tábor s vlajkami prapory v barvách českých a slovan-ských. Byly zde stany pro pohoštění hostů a vůkol těch hemžilo se pestré množství lidu. Na temeni Řipu vlál velký červeno-bílý prapor, hlasatel života a síly národa českého. U obce Čermouček slavnostní brána v bujně zeleni. U Ctiněvisi slavobrána s nápisem „Poroha je mrzkost Hospodinu“, na druhé straně „Pro vlast není ani život obětí“. Na vršku u kostela na košatem starém kaštanovém stromě upevněna mohutná trikolóra.

Tisíce a tisíce lidí od časných hodin ranních tísní se na úpatí památné hoře. Zde na travnatém místě zbudována vysoká tribuna pro řečníky opatřená heslem: „Jsme a budeme!“ Celý kraj měl ráz slavnostní. Nebylo ani jedné obce v okresu našem a počet účastníků k této manifestační slavnosti.

Na úpatí Řipu sešlo se 20 tisíc mužů podřípských, aby slovem mužným dali výraz smýšlení národa. Ujařmený lid našeho kraje manifestoval za svá práva a protestoval proti nesnesitelným břemenům.

(Pokračování.)

zprávy ve zkratce

— **Jednání mezi Itálií a Francií** má být skončeno do 3. května. Londýnský tisk tvrdí, že cílem jednání je zabránit Itálii, aby se nestala v politice vaselem Německa. Začalo se jednat o otázkách politických a pak se bude jednat o problémech technického rázu.

— **V Rumunsku** byl zahájen ostrý boj proti fašistické „Zeleské gardě“. Její vůdce Codreanu je již ve vězení a v posledních dnech bylo zatčeno na 800 jejich členů. Připravovala prý atentáty proti významným politikům jiných stran politických. Ostře se též postupuje proti opozičnímu tisku.

— **Anglo-francouzské porady** budou zahájeny ve čtvrtek a na programu je 5 bodů. Je to situace ve Španělsku, ve Sřídni Evropě, otázka koloniálních požadavků Německa a konečné způsob uznání anexe Habeše Itálií Společností národů. Návrh na ně podá pravděpodobně rumunský zahraniční ministr.

— **Francie** vypovídá obtížně emigranty. Rázem jich bylo vypověděno 230, mezi nimi jsou i 4 bývalí ruští generálové a několik významných pracovníků ruské emigrace, mezi nimiž čin vlády vyvolal zděšení.

— **Zidé v Rakousku** jsou v těžké situaci. Na universitách jich může studovat jen 2%. Židovské obchody jsou kupujícími opomíjeny. Majetek rakouského Rothschilda byl zabaven ve prospěch říše k náhradě škod, jež způsobil bývalému rakouskému státu.

— **V Rusku další procesy**. Tentokrátě běží o životy 25 duchovních, kteří jsou obžalováni, že byli členy tajné protifašistické organizace, která provozovala vyzvědačství ve prospěch fašistických mocností. Mezi obžalovanými je i moskevský metropolit a biskup.

— **František Udržal**, bývalý předseda vlády, po několika let ministr národní obrany, zemřel raněn mrtvicí, ve věku 72 let. Pocházel z Dolní Rovně na Pardubicku. Politicky činným byl od r. 1897. Byl poslancem senátorem za republikánskou stranu.

— **Volby v německých obcích**: Děčín, Jehymov, Rokytnice n. J., Senava, Kladně, Křišťanov, Lázně Kynžvart, Lipa Česká, Loket, Most, Litvínov Horní, Přísečnice, Touškov, Ústí n. L., Zluzice.

— **Doboda angloirská** byla podepsána v Londýně. Za Irsko ji podepsával De Valera. Je naděje na usmíření protestantského severu s katolickým jihu. Za prezidenta, který bude volen v květnu, je stáven profesor Hyde, vyznáním protestant.

— **Estonsko** má nového prezidenta. Je jím Konstantin Paets, který obdržel 219 hl. Je prezidentem od r. 1918, kdy bylo Estonsko prohlášeno republikou.

Mnozí synové legionářů podávají si zádočnou a přijetí k finanční pohraniční stráž. Podmínkou jsou 3 ročníky měšťanské školy. Ti, kteří mají jen 2 ročníky, nejsou přijati. Doporučujeme proto, aby 3. ročník udělali třeba soukromě a složili z něho na měšťanské škole zkoušku.

Br. generál Jan Srový byl jmenován čestným občanem města Dobřichovic. Odevzdání diplomu konalo se v neděli 10. dubna t. r. za velké účasti.

V Kourimi bude v neděli 22. května t. r. odhalena pamětní deska popravenému italskému legionáři br. Václavu Konrádovi.

Pěší pluk 21. Marsála Foche slaví své 20. výročí založení a bitvy u Terronu slavnostně ve dnech 22. až 29. května v Čáslavi.

Chvála naší armády. O naší armádě se mnoho píše a to pěkně a s uznáním. Olistujeme slova, která jsme četli v „Cni de Paris“: „Jestliže Československo má důvěru ve svůj osud, je toho z valné části důvodem jeho armáda, která je po všech stránkách pozoruhodná. Je dobře vycvičená, dobře vedená a provádějí vyzbrojení. Její letectvo, dělostřelectvo a zvláště děla protitanková jsou hodna armád velmocí. V nynějším světovém chaosu tvoří svobodní, mírumilovní a silní Čechoslováci ostrůvek civilizace, který nechce zahynout. A nebude odnesen bouří, naopak se skupí kolem sebe všechny velké i malé národy, mající též ideál. Osud Československa přehrájuje velice svým významem jeho hranice.“

Ústí n. Lab.

Bohosudov. Jako každým rokem, tak i letos bude se u nás konati v polovině měsíce června pouf českých katolíků, spojenou s procesím z Teplic-Šanov. V letošním 20. jubilejním roce připravujeme v Bohosudově velkou slavnostní manifestaci českých katolíků z celého pohraničí a zároveň společné schůze organizací čl. strany lidové a odboček lidových posádků a železničářů z celé pohraniční oblasti. Za tímto účelem pozvala oficiálně místní org. čl. strany lidové v Bohosudově, společně se všemi organizacemi z Ústí n. L. a Teplice-Šanova pana ministra veřejných prací, Ing. Jana Dostálka.

Dle došlého dopisu osobního tajemníka místní org. čl. str. lidové v Bohosudově sděluje, že pan ministr byl velice potěšen a děkuje srdečně za pozvání na českou pouf v Bohosudově, na kterou by přijel v neděli dne 19. června, avšak ještě nemůže dnes s určitostí říci, zda mu bude přáno tento plán uskutečnit.

Upozorňujeme již dříve předmě všichni naše české hraničáře-katolíky na tuto naši akci a prosíme, aby ve svých modlitbách nezapomněli a prosili všemohoucího o plné zadržání naší národní manifestace českého katolického lidu v pohraničí, který dnes bojuje proti živlu německému.

Nechť naše pouf národní manifestace při 20. výročí samostatnosti naší milé vlasti, kterou konáme s heslem: pro mír, církev, národ a vlast se nám plně zdaří! — Zdař Bůh!

Bílina v Č.

Kněžské jubileum. Katolické spolky bílinské německé i české oslavily důstojným způsobem a za účasti oficiálních zástupců města úřadů i škol a celé veřejnosti padesáté výročí kněžství svého oblíbeného duchovního správce, arciděkana, bisk. konsistorního rady vdp. Karla Jos. Steinerja. Narodil 11. března 1863 ve Štětí n. L. byl náš jubilat 25. března 1888 v Litoměřicích vysvěcen na kněze a z padesátí let své kněžské činnosti nevítejší část trávil v Bílině. V úřadě svědomitý, spravedlivý a přísně nezájmový, k chudým šlechetný a štědrý, ve spolku s lidem i společenském životě vždy laskavý a klidný, dovedl si náš vdp. děkan získati přízní všech svých farníků. Němců i Čechů Jeho zásluhou konají se u nás již od dvanácti let pravidelné české bohoslužby u sv. Štěpána, také naše katolické spolky těšily se vždycky jeho přízní i podporě. Proto také čeští katolíci radostně brali účast na jubilejních oslavách svého duchovního pastýře a k dalšímu jeho působení vyprošují mu na Pánu Bohu zdraví a hojnost požehnáni.

Domínik Matějka:

Z Rakouska ke Slovákům

(Pokračování.)

Po dalších 14 dnech nás 10 zavedli k dvěma velkým americkým stanům. Zde stály dvě káde, v jedné byl rozředěný lysol a v druhé voda. Zde nás řádně kartáčem umyli, dali nám jen čisté košile a vešli jsme do stanu, kde na železně konstrukci byla připravená lůžka, vždy dvě nad sebou. Vyšel jsem na hořejší lůžko a nemohl jsem se zahřáti, po té studené lázni. Ráno přišel lékař dr. Hladík, který měl pro každého vlivné slovo a na mou žádost dal mně pít ještě jednu novou deku. Zde dostávali jsme trochu mléka, v poledne rýži a večeř makarony, kromě malé dávký koňaku. Opatrovníci byli rovněž Češi, veselí hoši. Skočdopole z Příbrami, Flandere z Těchčovic a řáti z Oseku od Horovic. Dr. Hladík chořoval k nám i odpoledne a vždy se s námi bavil, měl stále dosti humoru, znáto to povaha lékaře, který dovede nemocné obveselit a pobaviti. Nám toho bylo zapotřebí, vždyť byla všude samá sklíčenost až k zoufání.

Ani zde nebyl jsem dlouho, ač se mně zde líbilo. Při poslední prohlíd-

Nám, hraničářům, skoro se zdá, že p. Konrád Henlein opravdu již hraje úlohu vůdce a že i naše vláda krok za krokem podléhá jeho diktátu. Reč, kterou pronesl na sjezdu Sudetoněmecké strany v Karlových Varech, byla tak sebevědomá a obsahovala takové požadavky, že kdyby ji pronesl někdo jiný jinde a za jiných okolností, byl by jistě souzen a trestán pro velezradu. Zákaz schůzi ochromil veškerou organizační činnost, jenom Henleinova strana, jak je vidět, dovedla i při zákazu udržet svůj organizační aparát v plném chodu a vyvine před volbami veškeré úsilí, aby ovládla celé pohraničí. Když byly zakázány schůze politické, konaly se schůze nepolitické, zájmové a stavovské, všechny spolky a odborové organizace po dobrém i po zlém se včlenily do jednotné Henleinovy strany. Na některých místech v pohraničí chlubí se Henleinovci, že jejich orga-

Souručenství všech českých stran k nastávajícím volbám, o kterém se v poslední době tolik píše a za které se zejména též naše Stráž vřele přimlouvá, jest u nás v Bílině připraveno. Všecky české strany občanské i socialistické dohodly se na jednotném postupu, proti jednotné kandidátní listině, podají jednotnou kandidátku národní, ba usílají i o sdružení na zbytek hlasů s koaličními Němci, aby dokázaly Henleinovi, že Bílina není nacistická ani z padesátí procent, tak jako nejsou nacistické i mnohé jiné obce v našem pohraničí, na které Henleinovci pochopitelně mají zálsk.

Teplice-Šanov

Výroční schůze XV. okrsku čl. Oriá konala se minulou neděli v Lidovém domě v Teplicích za plné účasti. Jenom nejvzdálenější jednoty karlovarská a falknovská, a jednota litoměřická nebyly zastoupeny. Ze zpráv funkcionářů bylo patrné, že nový hraničářský okres hned v prvním roce své činnosti dobře chápal své poslání a svědomitě plnil svůj úkol. Také jednoty okrsku přidělené vykazují vesměs úspěšnou činnost. Při volbách okrskové řady zvolen byl starostou br. Ant. Pittner, místostarostou br. Matušinský z Loun, pokladníkem br. profesor Kolář z Trnovan, jednatelem br. Jos. Vápeník z Teplic, vzdělávacím br. vdp. Jos. Horký z Třebenic, vedoucím branností br. učitel Cermak z Mostu, náčelníkem br. Ant. Fric, delegátem pro župu br. V. Mlejnek. Jinak každá jednota si jmenuje svého člena do okrskové rady. Br. Matušinský podal zprávu ze župního sjezdu v Praze s podotknutím, že se mu nepodařilo prosaditi, aby do předsednictva župy byl zvolen také zástupce XV. okrsku. Jeho sdělení bylo vzato s politováním na vědomí. Ke konci schůze bylo rokováno o vhodném termínu pro konání letošního hraničářského putí do Bohosudova, k usnesení však nedošlo.

ce požádal jsem lékaře, by vyšetřil moje prsa. Dr. Hladík mne poklepal a pak poklepal na rameno a řekl jeví humorem: „Brachu, ty máš prsa jako zvon, ty budeš ještě nosit kvér.“ Šmáli se tomu všichni, musel jsem se smáti také a přece na jeho slova došlo. ... Dostali jsme čisté italské obleky a dne 12. března 1916, po dvouhodinové plavbě přistáli jsme v přítavu ostrova Sardinie. V lodi seděli jsme na hromadě dříví až do rána. Po vystoupení z lodi ihned nasadili jsme do vlaku, když jsem předem dostali každý slušnou porci bílé kávy a kus chleba.

Jeli jsme v osobních vozech docela pohodlně. Vlak ujížděl a mně padly do oka krásné kaktusy, tvořící živý plot kolem trati. Krajina povětšinou hornatá, na svahu terasovitě nad sebou zřízené vinohrady, svědčily, že všude panuje pracovitá ruka. K polednímu jeli jsme krásnou rovinou a zastavili ve stanici Savary. Na levo jest velké a hlavní město Sardinie. Pozdě v noci dojeli jsme do města Cagliari na druhém konci ostrova. Jdouce přes město, vystoupili jsme na návrstí, kdež stojí velká budova asi dřívější kasárny, nyní nemocnice. Ubytovali nás v přízemní budově,

nisace mají tolik nebo jen o něco méně členů, nežli je všech zapsaných voličů. Bude míti za takového stavu věci některá politická strana česká tolik odvahy, žádati od nás hraničářů, abychom šli do voleb rozřízštěni jako dosud na malé volební skupinky, které budou Henleinovcům pro smích? Vzpomínáme dosud na jejich úsměšky při posledních volbách, kdy proti stovkám jejich hlasů, čeští zástupci pracně dávali dohromady několik hlasů své strany. Proč již se neozvaly ústřední sekretariáty stran, aby nám hraničářům dali pokyny, že k obecním volbám v pohraničí všude mají býti podány jednotné národní kandidátky? A mají-li v Praze strach, aby neutrpěla prestiž strany, my hraničáři aspoň při obecních volbách odložme stranické zájmy a podříme je zájmu celonárodnímu a státnímu!

Loučení s p. kontrolorem Brunem. Napsal ještě sešit jsme se s předsedou naší lidové organizace a dlouholetým jednatelem Katolického sdružení, s p. K. Brunem o jeho rodinu při divadelním večírku v klášterním sále minulou neděli. V rozkošné veselohře „Ružová pouta“ zahrála si naposled i jeho dceraška, jež také byla od utlého mládí horlivě činnou jak v Orlu tak i ve skupině katol. mládeže. I herci byli si vědomi významu večera a snažili se, aby podali výkony uspokojující. Po představení předal předseda Sdružení, vdp. Mlejnek oslavenci diplom česného uznání za jeho práci v různých organizacích i dar. Zřejmě dojat děkoval p. Bruna za prokázanou čest. „Nezasloužím si, pravil, tak veliké pozornosti, neb nekonal jsem více než každý z Vás a co jsem konal, konal jsem z lásky k Bohu, z lásky k vlasti a národu. z lásky k Vám všem a nejvíce pro šťastnou budoucnost našich dětí. Navazuje na vybrané evangelia, jak Božský Spasitel žebná dítkám a pokračuje: Chci Vám říci, že skutečně stále a všude mezi námi kráčí Pán, viditelně i neviditelně, a stále nás volá a zve. Když po skončení válečné lítice volal nás zde v Teplicích ústy svého duchovního zástupce českého kněze, dostalo se mi te mlosti, že zaslechl jsem jeho hlas a byl povolán státi se jedním z jeho posledních učedníků. Měl jsem dítky. Kому jsem je měl světit? Kristu! Dnes po devatenácti letech mohu říci, že jsem byl šťasten, a Bůh mně dával více nežli jsem dával já. A co při tom krásných chvíl a nadšení jsem prožil mezi Vámi. Vy otcové a matky, nechte své malické přicházet k němu. Dopřejte jim dobrodruží dobré náboženské výchovy. Budete za to plnou měrou odměněni a my se dočkáme šťastné budoucnosti našich potomků a tím i našeho národa. Važte si svých kněžů. Jdu od Vás s těžkým srdcem, ale neodcházím navždy a doufám, že se častěji uvidíme. Naše katolická obec v Teplicích v čele s jejím duchovním pastý-

řem nechť roste a zkvétá a Boží požehnaní kěz je vždycky s Vámi.“

V našem horském městečku se letos na bílou sobotu konala obzvláště velká slavnost vzákršení. Tisíce lidí v zástupech po schodech nahoru, stálo v řadě i venku na silnici, aby mohli shlédnouti Boží hrob a tam se pomodlit!

Lid dnes cítí bolest, kterou za nás všechny Ježíš Kristus trpěl a když po slavném z mrtvých vstání prohlásil k apóstolům: „Pokoj Vám“, nechť právě v dnešní době a hlavně zde v pohraničí si toto slovo každý katolík — nekatolík, Čech — Němec, dobře uvědomí.

z legionář. života

Bratři! Vypněte organizační dotazníky Zemského svazu Ústřední jednoty čl. legionářů v Čechách, aby Vám mohly býti vystaveny členské legitimize. Komu snad dělá potíž vyplnění legionářských dat, nechť tyto rubriky vynechá, my si data obstaráme sami. Vyplnění dotazníků neodkládejte, zapomenete a my bychom rádi měli v jubilejním roce soustředěně všechny katolické legionáře. Členěte Svatočlenského Stráže — nelegionáře — prosíme, aby nám zaslali adresy legionářů-katolíků ze svého okolí a vyzývali je ke vstupu do naší organizace.

Kanceláři čl. legií bylo rozesláno 32.000 dotazníků, které mají zjistiti sociální, hospodářské a zdravotní poměry legionářů. Tento veliký počet bratrů není nijak hospodářsky zajištěn, jsou to ponejvíce dělníci s malou a nebo žádnou pracovní schopností. Dotazníková akce provádí se za pomoci četnictva, okres. úřadu a policie. Po zpracování těchto dotazníků bude materiál předložen vládě a sněmovnám, aby statistika mohla sloužiti jako základ k nějakému sociálnímu zabezpečení a podpore potřebných bratří. Snad se konečně dočkáme nějakého rozřešení těchto někdy velmi smutných obrázků věčnosti národa k osvobozenému vojsku. —jvk—

Italský tisk o našich legiích. Řím, 23. dubna. Celý italský tisk věnoval v těchto dnech velkou pozornost Československu a také větejší noviny ličí obšírně slavnosti, jež se konaly v Praze na paměť 20. výročí založení Československých legií v Italii. Neuvěřejte komentářů, ale z titulků a způsobi úprav, jak se italské veřejnosti předkládají Československé projevy, vysvítá uspokojení italské veřejnosti. Uznání italského císařství Československou vládou, armádní rozkaz presidenta republiky a manifestace v Obecním domě v Praze stupňovaly sympatie a zájem italské veřejnosti. Kdo bojoval za světové války s legionáři, nebo je dobře znal z dřívější, nikdy nezapomena na Československé legionáře.

bývalém dělostřeleckém skladišti, kde místo posteli byla prkna na cihlách položena. Dostali jsme slavníky a deky. Tři naši lidé byli určení za opatrovníky. Ač byli všichni Češi, nemohu jim dáti takové vysvědčení jako oněm na Assináře. Rozhled byl krásný z levé strany na moře a na pravé byla ještě dvě velká města, kdež se dobývala měď, takže byl zde živý průmysl. V těchto kasárnách bylo nás asi 3000. Každou neděli a svátek sloužil mši svatou nemocniční kaplan a zaopatřoval umírající, jichž denně dosti umíralo. Po šesti nedělích byl jsem určen s menším oddílem k odchodu. Řádně nás ohloli a vykoukali a natřeli lysolem. Dostali jsme čisté prádlo, dobré boty a hamburácké obleky s pláštěnkami, načež jsme jeli zase směrem k Assináře, jenže jsme byli vyloďeni v zálivu tábora Tamborin o dřívější místo se jmenovalo Stretti.

Byli jsme zase pod celtami u moře a počasí bylo dosti chladné. Stravování pro potěže dopravní nebylo pravidelné, někdy jsme měli pozdě oběd. V květnu jsme se koukali v moři, prádlo a oblek nám desinfikovali v páře. Dosud neměl jsem žádnou poštu z domova, což zavinilo ono

stále stěhování. Pustil jsem se do tábora Stretti asi půl hodiny vzdáleného a zde našel jsem desátíka Spičku z Vršovic, který mně dal dopis od moji rodiny. Navštívil jsem též stan, kde se divili, jak jsem se zotavil. V tomto táboře měli též zvláštní oddělení zajati Bulhaři, jichž zde bylo také pár tisíc. Na moři dále od břehu stála velká loď, která měla odvézt první transport, jedni říkali do Francie, jiní do Anglie. Dne 15. května odjížděl také z Tamborino transport zajatců. Nás rozdělili podle národnosti, zjišťovali a zapisovali, jakou měl kdo šarží a pak jsme dostali jakýsi doplatek k žoldu zajateckému: každý 10—15 lir a mnohý se po prvé dosita najedl, třebaš i chleba a pak si přivodil znovu průjem. Doktor Šmercl, Čech, nevěděl si s nimi rady a doporučoval tii dny nic nejísti. Zde postavili naši lidé již pěkný kus silnice, nemocnici, skladiště, velký betonový basén na pitnou vodu, kterou dovážely loď. Taktéž hřbitov byl oběhnán novou zdi a též naši štukaléři zrobili různé památníky z cementu a sádry. V tomto táboře úsobil řeko-katolický kněz, který také zpovídal a sloužil mši sv. každou neděli.

Pokračování.

Podmokly

Naše sběrná záložna Hermes, konala dne 11. dubna valnou hromadu. Do představenstva zvoleni následující noví členové: místopředsedou p. Paříčným Františkem, střední podporovatelé našeho hnutí, revisory: p. Kubín Františkem a Hrdý Václavem, členem představenstva pan Chládek Oldřich, ostatní funkcionáři nezmění. Prvním členem novo představenstva bylo uděleni dárka místní jednotě Orla, na jeden slavnostní členský kraj, mimo drobných darů v obnose Kč 50.—, na prosebné dopisy, povolených v poslední schůzi představenstva. Za tyto dary patří v první řadě dík těm našim správcům, kteří tím, že uložili své přebytky bezpečně v našem peněžním podniku, pomáhají zároveň podporovat naše hnutí. Těm všem a celému vedení sběrná za to srdečný dík

Letos poprvé zásluhou bratra starosty Orla a p. Ribbida, v jehož bytě se vše navrhovalo, zprivátny byly české pašje. Srdečný dík za to všem účinkujícím. Rovněž letos poprvé účastnila se naše jednotka Orla v krajích slavnosti vzkříšení a zvláštní shodou okolností jako jediný spolek, neb německé korporace účast odřekli. Na

Roudnicko-Libochovicko

Tuto neděli konala se na památném Řipu pouť sv. Jiří. Na tuto pouť každoročně se sjíždí veliký počet návštěvníků a i letos přibyl dosti nepřiznivě počasí byla účast na pouť veliká. Náhlá poutová slavnost nebyla taková jako jindy, kdy hřejivě slunečko přivábí čitatele pěňivého moku pouť restaurace, které následkem velké zimy zely prázdnou, takže nám bylo líto výčepníků, kteří vynaložili finance na reži a s hrůzou pozorovali hříčku letošní přírody, která jakoby nedbala ohlášeného jara a zrovna o pouť zasypala dosti silnou vrstvou sněhovou, již v dopoledních hodinách celý Řip i odpoledne a zvlášť k večeru objevil se několikrát plískanice spojená s deštěm. Celkem však možno říci, že pouť která se hlavně konala v kapliče sv. Jiří byla ve svém rázu početnější než-li leta minulá a kázání i mše sv., které měl vřp. B. Pokorný z Roudnice n. Lab. účastnilo se mnoho věřících, kteří prošli sv. Jiří o pozemňání a mír naší vlasti.

Většina roudnických krajinských časopisů v posledních číslech si pochvalují jak se v Roudnici u obce dobře hospodaří a odůvodňují to tím, že město Roudnice neobdrží od zemského výboru žádného příspěvku. Takový Tábor, který má prý 8 a půl milionu dluhu se nezobohá, ale naopak dostane od zemského výboru řádnou podporu několika set tisíc Kč na placení úroku a umoru v Roudnici prý se proměškalo lecos, na př. pomník padlým vojákům, který jest dnes na každé vesnici. S tím naprosto souhlasíme a to již proto, že katolické spolky vidouce tuto nečinnost uctily památku padlých již dávno na Řipu, kam svým nákladem zasadili a posvětili pamětní desku v kapliče sv. Jiří. Jinak však nutno na věc pohlížeti rozumně a nemyslet si, že příspěvky zemského výboru nejsou z kapes poplatníku. Ono to není tak růžové jak se to líčí, o čemž svědčí fakt, že město má na 12 milionu dluhu, takže roudnickí poplatníci byli nuceni podati protest proti usnesení obecního zastupitelstva k okresnímu úřadu proti zřízení nové obecní pohřební síně, které není započtená a náklad by byl několika stotisícový. Zdá se nám, že u někdo dělá

Dům se bourá

Rozprodám celý sklad nábytku hluboko pod cenou.

R. Bukáček,
Pražská - Karlín,

Královská 47. — Telefon 61705

CENTRÁLNÍ DROGERIE

„KRÁLÍK“

ROUDNICE - MUSOVA

náladu, která se asi tentokrát napovede. V Podřipanu, časopisu to Nár. sjed. si to nějak popletli. Na první stránce toho časopisu uvádí se článek proti židům, na straně druhé mají inserát: firmy Lowi a Straus, Zatec. Ze bychom se mylíli?

Kozlovice. Dva podařeni Václav Fořt a Jaroslav Dobiáš oba nestálého bydliště se nějak domluvíli a v bytě Jar. Hronka, čalounika v Kozlovicích udělali prohlídku, při níž zabavili rychle a snadno věci za 10.300 Kč. Když měli věci, potřebovali peníze a tu se dohodli, že ukradené věci nabídnou Karlu Strakovi z Vědomic. Ten, ale nechěl s takovým kšeftem nic mít a odkázal oha poberty na svého zeť Josefa Řipu. Tam to prasklo ještě před uskutečněním a ukradené věci vráceny poškozenu a dva podařeni, dik bdělému oku četnictva putovali za mříže. —

Prosíme, aby zprávy do našeho časopisu byly nám dodány do filiální redakce v Roudnici nejdříve vždy do pondělka dopoledne. Jinak je není možno nám v tom týdnu vytknouti. Fil. redakce.

Ke koncertům, plesům, akademickým potřebujetelům dobrou hudbu, obraťte se na kapelníka BOHUMILA RABANA, Praha II., Mezibranská 13. - Jedu též na venek.

Oslavy v Krouně

Katolický lid východních Čech a západní Moravy sejde se o Svatodušních svátcích 5.—6. června t. r. v Krouně, kde bude slavnostně posvěcen a katolické veřejnosti odevzdán Mírům katolický dům jako první pomník nezapomenutelného vlasteneckého biskupa a buditele Eduarda Jana Nep. Brynycha. Při slavnostech bude uspořádán branný sraz Orelstva, spojený s projevem národního sebevědomí katolického lidu. Katoličtí legionáři uspořádali při této příležitosti sjezd svých příslušníků v příhodných Čech, spojený se zájezdem pražských bratří, kteří se zúčastní se zemským praporem. Z Prahy bude vypraven autobus, který již odjede v sobotu 4. června s 5. hod. odpoledne. Bude to nejen účast na významných slavnostech, ale velmi příjemný výlet k osvěžení v tamnější lesnaté krajině. Příhlásky ze řad mimolegionářských na autobus přijímá bratr Kříkklava. Legionáři, kteří mají stejnojmenné, pojedou všichni. Ubytování je obstaráno v Krouně zdarma.

Příbramská strojírna a slevárna
ŠMOLÍK A SPOL,
společnost s r. o. Příbram

do dá v á:
smaltované sporáky a kamna, lit. vany smalt., dřezy a pod.

Strojirna Slevárna Smaltovna

Peněžní a organizační jednotky záložny Hermes. Centrála v Praze I., Masarykova nábřeží 18

organisační

Stará Boleslav.

Pouťi zúčastní se všichni bratři, kteří mají možnost jeti. Pražští členové zařídí se podle oběžníku, který byl jim zaslán. Ti bratři, kteří si neobstarali legitimace slavnostního výboru, opravivší ke slevě 50% na dráze, mohou jeti na snížený zpáteční nedělní lístek — sleva 25%. Mimopražští účastníci pouťi, nechť se přihlásí ve Staré Boleslavi u funkcionářů, abychom měli evidenci, kdo se pouťi zúčastní. O odpolední schůzce se domluvíme ve Staré Boleslavi, dle okolností a poměrů v místě.

Sraz pražských účastníků legionářské pouťi do Staré Boleslavi jest v neděli 1. května t. r. ráno v 7 hodin v Praze II., na Karlově náměstí před palácem Charitas. Dochvilnost nutná!

Všem členům Ústřední jednoty čsl. legionářů v Čechách, kteří vyplnili dotazník Zemského svazu, byly v těchto dnech zroselány členské legitimace. Ti, kteří ještě dotazník nevyplnili, ať tak učiní co nejdříve. K legitimacím byly přiloženy složenky psp. k úhradě Kč 5.— za legitimaci. Noví členové platí ještě 2 Kč zápisného a 2 Kč organizačního příspěvku jednou pro vždy. Příspěvky jsou Kč 20.— za rok, ale nemajetní bratři tyto platit nemusí a ti, kteří chtějí platit dobrovolný příspěvek, nechť jej zaokrouhlí na Kč 5.—, 10.—, nebo 15.—. Podle zaplacených příspěvků, obdrží členové příspěvkové známky, které si do legitimace nalepi. Znamky jsou po Kč 5.—. Legitimaci musí zaplatiti každý člen, poněvadž tyto musíme zaplatiti Ústředí v Brně.

Prapory, stuhy, vlajky

Arš Liturgica A. Mestková,
Praha II., Ječná 2,

Připravuje se sjezd jihočeských katolických legionářů ve dnech 14. a 15. května t. r., který se bude konati u příležitosti sjezdu katol. lidu v rámci jubilejních oslav dvaceti letého trvání naší republiky v Českých Budějovicích. Z Prahy bude vyslána vicečlenná deputace se svatováclavským praporem. Na slavnostech za Ústřední jednotu promluví bratři Dr. D. F. Polanský, Suška a Kříkklava. Na slavnostním večeru na počest katol. legionářů, který bude uspořádán večer 14. května v Jirsikově Národním do

KDO CHCE PSACÍ STROJ PORTABLE (kufríkový)?

Prodáme několik továrně nových strojů Portable s úplnou písemnou zárukou, hluboké pod cenou, z důvodů skladových. Generální zást. psacích strojů, **Praha XII., Přemyslovska 26.** Tě ž na měsíční splátky po 50 Kč.

Bratři

Veškerá pojištění škodová, jako i pojistění životní ve všech kombinacích uzavřete jen u

LEGIE

akciové pojišťovny Praha II., Petříč 22.

Rozpočty, informace a revize pojistek zdarma. Spolupracovníky přijímáme a odborně zpracujeme.

mě, bude založena sekce dobrovolníků z r. 1918 a 1919 při tamnější skupině Ústřední jednoty a Jednoty přátel katolických legionářů. Na shledanou v Českých Budějovicích.

V časopise „Neděle“, líči V. Chalupský o sudy a hrdinné činy legionáře kněze br. P. Barana v series článků nadepsaných „Legionář Baran kněz“ Bratr P. Baran — hrdina a kapitán ruských legií byl častokrát pokrokaří napaden a uražen. Měli by si přečísti jeho životopis! Byli bychom p. V. Chalupskému velmi vděční, kdyby v této literární práci pokračoval a vyřčil, pokud mu bude možno i činy jiných katol. legionářů, aby čsl. veřejnost se naučila divati na katolické legionáře tak, jak si toho jejich činnost v osvobozenecem boji zaslouží. Náš list jest mu stále k dispozici. jvk-

Nový Rychnov. Obecní zastupitelstvo městyse Nového Rychnova, na své slavnostní schůzi konané dne 18. dubna t. r. usneslo se jednohlasně jmenovati svého rodáka, pana ministra

Dr. Viléma Pospíšila, em. guvernéra Národní banky čsl., čestným občanem městyse Nového Rychnova, u příležitosti jeho šedesátipíletých narozenin, a za zásluhy, kterých si získal o náš stát.

Pojedete do Lublaně na slet jugoslávské katol. mládeže (Orelstva)? Strádejte si u záložny Hermes.

Do Chocné a okolí!

Dne 1. května koná se v 9 hod. ráno z Chocné tradiční pouť k Panně Marii Hemžecké, kde bude sloužena slavná mše sv. za mír a blaho vlasti. Katolíci, zúčastněte se v počtu nejhojnějším. V děkanském chrámu Páně v Chocni provádí se renovace kazatelny a postranních oltářů nákladem asi 10.000 Kč, tyto byly opalířeny kostelními sbírkami. Renovaci provádí chvalně známá Ima Břet. Kařka z Červeného Kostelce, která v roce 1935 provedla vymalování kostela a renovaci hlavního oltáře.

Legionáři! Izakrářii,

scházejte se v restauraci U HORTIKŮ, (př. Otto Špířel), v Praze II., roh Moráně a Václavské ul. — Doporučujeme.

TISKOPISY

VŠECH DRUHŮ, MODERNĚ

PROVEDENĚ, V DOBĚ NEJ-

KRATŠÍ DODÁ TISKÁRNA

VLAST.-A. DANĚK, PRAHA II., ŽITNÁ 26

Slapy - místo klidu a bezpečí

Zakupte si proto parcelu v letovisku Slapy n./Vlt. Všechny živ. potřeby v místě. Zast. autobus.

Správa letoviska Slapy:

Praha II, Zlatnická 4 - tel. 622-42

Hlavní název: **Svatováclavská stráž**

Autor: **Dominik Matějka**

Názvy článků: **Pane Henleine, není to předvolební heslo ?, Když dva dělají totéž — není to totéž!, Z Rakouska ke Slovanům, Oslavy v Krouně**

Stránky: **[1], [2], [3], [4]**